

100249

"8. mai" TORSDAG 15. JULI 1948

Riksadvokaten har rettet det falske dokument

Men hva skal der gjøres med alle de dommer som er avsagt på grunn- lag av en trykkfeil?

I tusenvis av rettssaker er det med støtte i Riksadvokatens sirkulærer nr. 39 av februar 1948, fastslått fra dommerstet at Norge i henhold til Kongens proklamasjon av 7. juni 1940, førte en «selvstendighetskrig.» Og denne «selvstendighetskrig» skulle endog være ført etter at regjeringen var rømt, ganske tomhendt, til et land Norge ikke hadde noen allianseavtale med. Og så komisk og selvmotsigende som det høres, skulle «selvstendighetskrigen» også fortsette etter at Regjeringen hadde kapitulert betingelsesløst 10. juni 1940, overlatt alt både land og folk til tyskerne, dertil oppløst krigsmakten og sendt offiserene hjem til kone og barn. Og de 4—5000 soldater som var i Sverige, lot Regjeringen i London sende tilbake til det okkuperede Norge, hvor de av de lovlige myndigheter fikk fortrinnsrett til tyskarbeide.

Det var i sannhet en mer enn

rar måte å føre krig mot tyskerne på. Nygaardsvold-regjeringen kunne altså i sin mangfoldighet både hjelpe tyskerne med arbeidskraft — og samtidig krige mot dem!

Det var nasjonal holdning som har vasket seg.

Men sannheten er enkel nok. Det var 2 måneders krig i Norge, og 5 års okkupasjon. Krigen tapte vi. Og ved kapitulasjonen 10. juni 1940, etter ordre fra Regjeringen, ble Regjeringen forpliktet til ikke mere å gripe til våpen mot Tyskland i den pågående krig.

Regjeringen hadde dermed og så mistet sin rett til å være med og erobre Norge tilbake med våpenmakt. Og det ble heller ikke gjort.

Men for å kunne straffe ca. 130.000 borgere i dette land etter § 86, måtte det hete at Norge stadig førte krig. Derfor fikk vi tåkeleggingen i 1945 og det største folkebedrag i vårt lands historie.

De som satte dette i scene, angrer nok i dag. Men det er ikke nok. Galskapen må avsluttes og de uskyldig dømte gis oppreisning og erstatning.

Det falske dokument har gjort sin skjendige gjerning rundt om i landet.

Selve dokumentet er nå rettet. Men uretten er ikke dermed gjort god.

For historiens skyld vil vi også gjengi det sirkulære Riksadvokaten har sendt ut om rettingen.

Det lyder:

Oslo, den 16. mars 1948.

Herr statsadvokaten for landssviksaker i

Ad. Meddelelse nr. 39 av 17. februar 1948.

Det vises til ovennevnte meddelelse hvor proklamasjonen fra Konge og regjering er gjengitt etter bladet «Finnmarken»s nr. for 12. juni 1940.

Riksadvokaten er blitt gjort oppmerksom på at «Finnmarken»s gjengivelse på et bestemt punkt ikke stemmer med den tekst som er gjengitt i andre aviser nordpå og heller ikke med Undersøkelseskomisjonens gjengivelse i «London-innstillingen» side 15. I «Finnmarken»s nummer stod følgende setning gjengitt således:

«De vil så langt som det er gjørlig opprettholde det norske rikets selvstendighetskrig således at ingen av de rettigheter som tilkommer en fri stat skal bli forspilt.» Se Meddelelse nr. 39, side 2.

I «London-innstillingen» side 15 er samme setning gjegitt slik:

«De vil så langt som det er gjørlig oppretholde det norske rikets selvstendige liv, således at ingen av de rettigheter som tilkommer en fri stat skal bli forspilt.»

Den siste gjengivelse antas å være den korrekte. Meddelelse nr. 39 bes rettet overensstemmende hermed.

Endel eksemplarer av denne meddelelse legges ved til fordeling bl. politimestrene og de oppnevnte aktorer i Deres distrikt. Endel eksemplarer er sendt til Den Norske Dommerforening for videreekspeksjon til samtlige dommere.

Andr. Aulie (sign.)

Lelf Berge, (sign.)

Med dette er altså dommernes eneste trøst, trykkfeilen: «det norske rikets selvstendighetskrig», gått over i historien som en av de største skandaler som noensinne er overgått det norske rettsvesen.

I Kongens proklamasjon står: «det norske rikets selvstendige liv», — og det vil vi også nå arbeide for.